

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124215031
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7124215031.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Adriána Pažúra, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného: ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., so sídlom ul. Floriánska 19, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 946 868, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Slov. Nár. C. XX/X, XXX XX D. E. F., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o späťvzatie žaloby po rozhodnutí Mestského súdu Košice vo veci sp. zn. 26Odi/1/2024, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby, zrušuje rozsudok Mestského súdu Košice, č. k. 26Odi/1/2024-123 zo dňa 25. februára 2025 a konanie zastavuje.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 26Odi/1/2024-123 zo dňa 25. februára 2025 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného, na základe uznesenia sp. zn. 9OdK/79/2018, ktorým súd zbavil žalovaného všetkých záväzkov v rozsahu, v akom neboli uspokojené v konkurze. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Po vydaní označeného rozsudku skôr, než tento nadobudol právoplatnosť, písomným podaním zo dňa 22.4.2025 vzal žalobca žalobu späť v celom rozsahu, navrhol, aby odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, konanie zastavil a nepriznal trovy konania žiadnej zo strán. Argumentoval, že dôvodom tohto procesného postupu sú osobité okolnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného v rámci tohto sporového konania, spočívajúce v celkovej nepriaznivej životnej a finančnej situácii, v ktorej sa žalovaný nachádzal v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Žalobca o daných okolnostiach v čase podania návrhu na zrušenie oddĺženia nemal vedomosť a tieto boli preukázané až v rámci tohto civilného sporového konania skrz vykonané dokazovanie, a to aj vykonaním žalobcom navrhovaného dopytu na Sociálnu poisťovňu za účelom preverenia príjmov žalovaného v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, či zistením stavu a hodnoty majetku nadobudnutého žalovaným po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. S ohľadom na skutočnosti známe žalobcovi v čase podania návrhu na zrušenie oddĺženia žalovaného, mal žalobca za to, že iniciovanie tohto civilného konania nie je možné bez všetkého vyhodnotiť ako nedôvodné. Žalobca vychádzal najmä zo skutočnosti, že žalovaný sa po oddĺžení stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností - parcely č. 284 o výmere 413 m², parcely č. 285 o výmere 184 m² a rodinného domu so súpisným číslom XX na parcele č. 285, vo veľkosti 5/8. Časť nehnuteľnosti nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 22.4.2020 a časť kúpnu zmluvou zo dňa 27.6.2022, pričom k podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu na osobu žalovaného došlo dňa

14.9.2018. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu žiadne úhrady a neposkytol žiadnu sumu na úhradu svojho záväzku napriek tomu, že žalovaný po oddlžení nadobudol dar nie nepatrnej hodnoty, z ktorej sumy mal v zmysle zákonnej úpravy (§ 166g ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov ďalej len „ZKR“) poskytnúť svojim veriteľom polovicu a tým preukázať svoj poctivý zámer. Navyše, žalobca po oddlžení žalovaného nebol zo strany žalovaného za účelom riešenia dlhu ani len kontaktovaný, napriek zaslanej výzve na preukázanie poctivého zámeru, čo za poukazu na ust. § 166g ods. 1 ZKR na strane žalobcu len umocňovalo jeho vážne pochybnosti o poctivom zámere žalovaného pri oddlžení. S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že bolo možné vyhodnotiť jeho domnienku o nepoctivom zámere žalovaného pri oddlžení, resp. domnienku o tom, že žalovaný využil inštitút oddlżenia nedôvodne a v rozpore s príslušnými ustanoveniami ZKR, za opodstatnenú a relevantnú. Uzavrel, že nemal vedomosť, či tvrdenia a vyhlásenia uvádzané žalovaným v rámci konkurzného konania boli opodstatnené a pravdivé. Nakoľko žalobca nedisponoval zákonnou možnosťou preverenia zákonnosti postupu žalovaného, žalobca využil svoje zákonné právo zakotvené v ust. § 166f ZKR a domáhal sa prešetrenia súladnosti postupu žalovaného cestou všeobecného súdnictva. K náležitému oboznámeniu sa so životnou situáciou žalovaného došlo až v rámci tohto sporového konania aj aktivitou samotného súdu. Postupom súdu došlo k faktickému vyrovnaniu informačnej asymetrie vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, a až závery takéhoto postupu súdu priniesli žalobcovi informácie o stave a statuse žalovaného. Z pohľadu žalobcu, vyššie opísané okolnosti priebehu tohto sporového konania odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP.

3. Späťvzatie žaloby spolu s výzvou, aby v lehote 10 dní oznámil súdu, či s ním súhlasí, bolo doručené na vyjadrenie žalovanému dňa 29.4.2025, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil.

4. Podľa § 370 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5. V prejednávanej veci vzal žalobca žalobu späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil. Odvolací súd preto v súlade ust. § 370 ods. 1, 2 CSP rozhodol o pripustení späťvzatia, zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Odvolací súd udáva, že ak dôjde k zastaveniu konania, je dôvodná aplikácia § 256 ods. 1 CSP, ktoré ustanovuje zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo konanie zastavené. Zavinenie na zastavení konania môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného.

9. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok sporu (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania (§ 256 ods. 1 CSP). Umožňuje súdu nezaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. súd nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinением, aby tieto trovy nahradila protistrane, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Uvedené je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Dôvody hodné osobitného zreteľa zákon už ale bližšie nešpecifikuje a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax.

10. Z priebehu súdneho konania je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že žalobca netrval na podanej žalobe (vzal ju späť) z dôvodu, že na základe výsledkov dokazovania usúdil, že v odvolacom konaní by nebol úspešný. Z opisu situácie žalobcom pri vykonaní úkonu späťvzatia teda vyplýva, že späťvzatím žaloby predchádzal žalobca pravdepodobnému neúspechu v odvolacom konaní. Zastavenie konania teda zavinil žalobca, čo odôvodňuje aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP na rozhodovanie o trovách konania.

11. Žalobca vzhliadol výnimočné okolnosti sporu, na základe ktorých navrhol, aby súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP v informačnej asymetrii strán sporu. Uviedol, že len iniciovaním sporu bolo možné zistiť rozhodné skutočnosti pre posúdenie poctivého zámeru žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že žalobca podával žalobu s tým, že nemá dôkazy o nepoctivosti zámeru žalovaného a túto len prezumoval. Ako už Krajský súd v Košiciach uviedol v inom svojom rozhodnutí, s obdobnou skutkovou a právnou situáciou, ktoré bolo rovnako vedené z iniciatívy žalobcu, „žalobca nesie plnú procesnú zodpovednosť za svoj úspech alebo neúspech v konaní, pretože je iba na jeho vlastnom rozhodnutí to, či s dôkaznými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, podá žalobu alebo nie.“ (uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.3.2024, č. k. 3Cob/6/2024 – 165).

12. Žalobca v podanej žalobe len abstraktne opísal nepoctivý zámer žalovaného (s ohľadom na zákonné vymedzenie poctivého a nepoctivého zámeru v ust. § 166g ods. 2 ZKR), ale v konkrétosti uviedol jedine to, že žalovaný ho ako veriteľa nekontaktoval, čím neprejavil úprimnú snahu riešiť svoj dlh. Žalobca teda pri podaní žaloby nevedel, či uspeje a keď z vykonaných dôkazov zistil, že žalobu podal nedôvodne, vzal ju späť. Žalobca teda nešiel do konania s tým, aby preukázal nepoctivosť zámeru žalovaného, ale len aby (s pomocou súdu) túto preveril. Pritom mal a mohol z verejne prístupných údajov v Obchodnom vestníku a rovnako aj nahliadnutím do konkurzného spisu sp. zn. 9OdK/79/2018 zistiť rozhodné skutočnosti. Tieto by (pravdepodobne) viedli k inému rozhodnutiu ohľadne podania žaloby. Žalobca ako právny nástupca veriteľa mohol nahliadnuť do spisu, keďže spĺňal podmienky podľa § 97 CSP. Tým, že žalobca pred podaním žaloby nezistil všetky možné a dostupné skutočnosti a okolnosti predmetu konania, a toto ponechal až na súdne konanie, spôsobil vznik nedôvodných trov, ktoré je tak povinný protistrane nahradiť.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené a plný úspech žalovaného, odvolací súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).